

Aleksis K

Työ on ilomme

Hallitus on ystävällisesti luvannut, että ihmiset saavat olla töissä 65-vuotiaiksi saakka, jos nyt töitä sattuu ylipäänsä olemaan.

Jostakin syystä tämä tarjous ei tunnu kelpaavan oikein kenellekään. Puolitoista tusinaa ministeriä kannattaa esitystään, mutta loput 5 336 441 suomalaista vastustavat sitä. Tai nyt siis vastustajia on jo 5 336 445, koska kuulemma Pielavedellä syntyi juuri kaksoset ja Vantaalla ja Lappeenrannassa yksöset.

Vaikka hallituksen tarjoukset ovatkin tyypiltään sellaisia, joista ei voi kieltäytyä, ehkä tässä tapauksessa voitaisiin edes jotenkin muokata esitystä. Hallitus on itsekin sanonut, että työaikaa pitää jatkaa sekä alku- että loppupäästä, kuten tehtiin jo ennen aikaan Hölmölässä sängynpeitteen kanssa. Vain tuolla tulla menetelmällä saadaan työvoima Suomessa riittämään tulevaisuudessa, luvatut optiot pystytään maksamaan, lama torjumaan ja niin edelleen.

Mutta missä on se työajan jatkaminen alkupäästä? Eläkeiän siirtäminen lähemmäs hautaa koskee normaali ajattelun mukaan vain ihmiselon loppupäätä. Ehdotusta varmaan edes jonkin verran lieventäisi, jos nuoret patistetaan töihin nykyistä aikaisemmin. Hehän ovat yleensä vielä melko virkussa kunnossa, joten on tuhlusta pitää heitä pelkästään pelaamassa tietokonepelejä ja kuuntelemassa iPodia.

Suomen koulujärjestelmä on todettu maailman parhaaksi, joten varmaan se ajaisi asiansa nykyistä lyhyemmässä ajassa – koulukiusauskin siinä vähenisi. Luokka tai pari loppupäästä voidaan hyvin lyhentää ja komentaa kakarat töihin esimerkiksi 15-vuotiaina. Tämä varmaan tyydyttää myös vanhempaa väkeä, jolla on tapana muistella, kuinka ankeaa oli ennen, kun piti lähteä savottaan tai piikomaan jo ennen rippikoulua. Nykyisin teini-ikäisiä tukkijätkiä, piikoja tai renkejä ei juuri näe, joten piilevää kysyntää ilmeisesti riittää.

Toinen tapa on käskeä koululaiset töihin kesälomien ajaksi, kuten jonkin verran on tapahtunutkin. Siitä ei koidu edes heille itselleen kovin paljon vaivaa, jos koululaisia sijoitetaan lomautettujen aikuisten tuuraajiksi niin sanottuihin yt-yrityksiin. Niitähän nykyaikana riittää, ja lisää tulee. Vt. pakkolomautettuna nuoriso oppisi kätevästi työelämän pelisääntöjä.

Jos lama äityy oikein pahaksi, voidaan joutua menemään vieläkin pitemmälle sekä vanhassa että nuorena päässä. Nykyaikainen terveydenhuolto on jo sen verran kehittynyttä, että keskimääräinen elinikä kasvaa aivan omia aikojaankin. Tähän kehitykseen saadaan lä lisää vauhtia, jos hallitus määrää, että kuolemisikä lykätään ainakin parilla vuodella, vaikkapa asteittain, kuukausi kerrallaan. Silloin eläkeiän korottaminenkaan ei tunnu kovin pahalta, koska työelämän jälkeen jää entinen määrä kultaisia vuosia.

Eliniän alkupäässä valitettavasti pelivara on pienempi, koska raskausaika on normaalisti yhdeksän kuukautta. Ehkä siitä voidaan kuitenkin nipistää jotain kolme kuukautta, sillä kyllähän sen ikäisistä keskosista yleensä kehittyy ihan kelpo työväkeä.